

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglaš se račun po tarifi v petiti; za naslove s dohodnimi črkami in plačilo prostor, kolikor obsega zavadele vrstice. Poslana osmetnice in javnozavadele, da mači oglašiti itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu: ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovana se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo ulica Molino picolo št. 3, II. nadst. Odprte reklamacije so prosto poštnine.

„V edinosti je moč!“

„EDINOST“
izhaja po trikrat na teden v šestih izdajih ob **torških, četrtnih in sobotnih**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6, uri zjutraj, večerno pa ob 7, uri večer. — **Obojno izdanje stane:**
za jeden mesec . . . f. — 1,00, izven Avstrije f. 1,40
za tri mesece . . . f. — 3,00
za pol leta . . . f. — 5,00
za vse leto . . . f. — 10,00
Na naročbe brez priložene naročnine se ne jemlje ozir.
Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 avc., izven Trsta po 3 avc. Sobotno večerno izdanje v Trstu 4 avc., izven Trsta 5 avc.

Castitim našim gg. naročnikom!

15. t. m. potekel je rok onim č. gg. našim naročnikom, ki so se na dolgu za leto 1894 ter smo začeli razposiljati jim poštne naloge. O onih č. gg. naročnikih, ki se ne odzovejo niti na to, smatrali bodemo, da ne želé držati več našega lista ter ga jim ustavimo s koncem tega meseca. Zastano naročnino iztirjali pa bodemo drugim potom.

Ponavljamo prošnjo, da se nam določijo tudi naročnina za letošnje prvo četrtletje.

Upravnništvo.

Slovensko narodno gospodarstvo.

Odgovor na „Dostavek uredništva“ k članku „Slovenski državni poslanec“ v številki 30. za nedeljo 10. marca 1895.

Gospod urednik! Izmaknili ste mali kamenček, in — udri se je pláz! To se pravi: Vaš dostavek mi je prav dobrodošel, ker mi daje povod, izreči se prav od srca ali kakor Nemec pravi „von der Leber weg“, o našem narodnem gospodarstvu.

V svojem članku navel sem posebnost gledé nevarnosti novih železnic v onih krajih, koder ni še hodil Žid in samo v tem pogledu jih smatram za nevarno napravo, kajti celó gotovo je, da bodo one domačinom, čeravno se isti naprave početkom veselé, v večjo kvar in škodo, nego v korist. Pri tem ostanem.

Da bi pa hotel s tem zanikavati potrebo železnic sploh, to mi vendar ne prihaja na misel.

Saj mi kot treznomislecemu človeku (in za tacaga se smatram) mora biti znano, da je že z ozirom na osebni promet od neprecenljive vrednosti aparat železniškega prometa. Kdo se ne vozi rajše v komfortnem vagonu II. razreda, nego v še tako komodnem omnibusu ali celó na „lojtrah“? O tem ni dvoma.

Kaj pa še celo tovorni promet, kaj kupčija! Ondi, kjer je baš komunikacija zadrževala razvitek te ali one kupčije in obrti, koliko se lahko spremeni v korist podjetnikom! Da, podjetnikom!

In tu sem pri oni točki, kjer ste me hoteli imeti.

Vi pravite: ne gre, da bi kar a priori odbijali železnice, marveč skrbeti nam je za lastno organizacijo v preprečenje nevarnosti, ki jo prinaša, nam neorganizovanim, železnica po tujerodnem kapitalizmu.

PODLISTEK.

21

Zlatarjevo zlato.

Zgodovinska pripoved XVI. veka.
Spisal A. Šena.

IV.

Komur je stal dom na brdu Griču, komur je bil upisal zagrebski notar ime v veliko mestno knjigo, ta je spadal edino le pred žezlo mestnega sodca ali pred sodbo samega kraljevskega veličanstva, kajti Zagrebčan bil je kraljevski človek. Davkov odrajtaval je malo, sam si krojil zakon, sam meril mero in vago. Tujemu trgovcu bilo je plačati na zagrebškem trgu: debelo „postavo“ — tako se je zval mestni davek — a Zagrebčan hodil je se svojim blagom slobodno po vsej kraljevini, njemu ni bilo treba, nego pokazati pečat s tremi stolpami — in globoko so se poklonili vsi mitničarji. Zagrebčan ni pripoznaval duhovnika razven župnika pri cerkvi sv. Marka in njegovega kaplana, a temu župniku bilo je strogo zabranjeno, plačati biskupa „cathraticum“ ali cerkveno danj. Kaptolski duhovnik ni smel pod ostroj kaznjivo prekorati mestne meje v svečane halji in enkrat odvrgli bi

To bi bilo gotovo in jedino sredstvo v obrambo pred sovražnikom, ki prihaja po železnici. Ali kje pa imamo mi danes Vašo močno organizacijo! Nimamo je! Mi smo, — da prosimo oprostjenja! — pravi pravcati Kitajci nasproti dobro organizovanim Japoncem: mi brez orožja, brez šole, brez dobre komande, brez denarja! Oni imajo orožje, šolo, dobre generale in — denar! Mi smo Kitajci, Kitajci smo! Naj se kriči in prizadeva nad nami kdo na vse kriplje in svari pred bližajočo se nevarnostjo — — — nič! Vse drži le roke v žepu in gleda zabito in topo nasproti sovražniku, ki s porogljivim smehom in dobro podkovan prodira na našem svetu in vrhu tega se še nahajajo ljudje, ki tujca na njegovem brutalnem početju hvalijo in pozljujejo v nebesa, čes: glejmo ga, ta zna, ta ima, klobuk doli pred njim in na kolena v prah pred možem, naj bo že krščen ali obrezan, Lah ali German!

Ali nismo podobni samomorilcu, ki se apatično postavi na železniški tir, ko mu dirja nasproti vlak?!

Da, mi smo taki samomorilci, ki vzamemo konec svojemu blagostanju — na železniškem tiru, ki ga zidano sami — se svojimi glasovi! Menda najdejo moje besede čuden odmev pri nekaterih čitateljih, — gotovo je, da ne vedó kaj delajo, ako te besede obsojajo.

Organizujmo se! Postanimo radikalci itd.! Seveda, koliko let že kričimo to svarilo v slovenski svet, a to svarilo izgublja se kakor glas kričečega kapitana na ladiji sredi razburkanega morja. Valovja šum današnjih, hipoma nastalih političnih in ekonomično-socialnih homatij zmešal nam je ubogim Slovencem um in pamet, da ne vemo, kje bi začeli poprej in tujec, ta zvitit tujec, ki je provzročil grozni socialni vihar, porablja hip naše zamešnjave in prodira nam kar čez glavo v našo domovino!

Vprašati Vas hočem, cenjeni gospod urednik, kje naj se mi tako hitro organizujemo in gospodariski utrdimo, kakor hitro prodira med nas tujec? Kje imamo mi zmognih ljudi, da bi v hitrosti sestavili močno gospodarsko armado nasproti tujemu narodu? Kje imamo mi sredstev, da si pridobimo v taki naglosti dovolj pripomočkov za gospodarsko utrjenje? In še celo, ako se godi tako kakor pri nas: ko onega, ki je stopil v javnost z dobrim nasvetom, mesto da bi ga podpirali vsestranski, pobijamo in kritikujemo, nemalokrat iz zavisti tega ali onega prvaka, da nasvet ni prišel od njega. Te solidari-

skoro mestnega sodca, ker je dovolil, da so peli biskupski kleriki v cerkvi sv. Marka. Meščani „plemenitega varoša“, dasi so bili ponosni in imenitni, niso bili Bog ve kake modre in učene glave, ampak bili se priprosti krojači, črevljarji, kovači, mesarji in več tega — vse zdrava in prava remeselniška (rokodelska) korenika. Pismene ljudi mej njimi mogel si prešteti na prste, in večkrat se je pripetilo, da ni znal sam mestni sodec — ki je bil kak ključavničar ali kovač — podpisati častitega svojega imena. Na srečo pisalo se je za onih dob manj, a če je bilo treba pisanja, vedel in znal bi mestni notar načekati na debel papir ogromne protestacije proti vsakojakej gospodi, celó proti samemu kralju.

Tožeb in tarnanja naslišalo se je kraljevsko veličanstvo od plemenitih meščanov do sita, da so reveži in siromaki, da so že pri kraji in več teh litanij. Ali da povemo resnico, niso bile gole sirote, temveč prava gospoda. Vse te pesme žalostinke merile so na oni stari pregovor: „Trkaj, in odpre se ti!“ pa čem več, tem boljše.

Obmetje bilo je veliko, plodno, pokrito nekaj vinogradi, nekaj senokošami, nekaj gozdom, a izven obmetja spadali so pod

nosti nam nedostaje, ki pomaga o drivati neplodne in škodljive pomisleke in ki pomaga do krepke in jednote organizacije.

Za vse to pa je bilo čas, dokler ni stal sovražnik pred durmi. Danes kličemo obupno: Hanibal ante portas! In naša trdnjava je iz ličvice, mi brez vojske! In danes? Mesto da bi na vse kriplje hiteli in skrbeli, da si v naglosti zagotovimo najvažnejše posadke, na katere preži sovražnik, zavlačujemo na brez-konečni čas izvršitev tacih korakov in vrhu tega še s a mi odpiramo vrata tujcu mesto da bi mu jih zapirali vsaj tako dolgo še, da se med tem okrepimo.

To je moja misel, gospod urednik, in v tem smislu smatram železnice za škodljive. Da, ako bi bile železnice v naši domovini zidane za nas in zavoljo nas s a mi h. tedaj ne bi mi prišlo na um, staviti jih kot veliko nevarnost našemu imetju, ali železnice na naših tleh ne podpirajo našega, slovenskega svetovnega prometa, marveč mi ne igramo v tem prometu skoro nikake vloge, kajti tujec posluhuje se tega občila na naših tleh kar preko nas za svojo korist. Mi nismo tujcu nič, za čegar korist dajemo na volitvah svoje glasove, nismo družega, kot izmозovalno orodje in k večjemu, da se nas primerja prvorođcem v Afriki, ki tudi ondotnemu tujcu ne pomenijo ničesa!

Tako ponizanje pa morejo prenašati res samo popolnoma inferijorna plemena, in v gospodarskem pogledu tudi skoro smelo rečemo, da smo več ali manj inferijorno plemo.

Hanibal ante portas!

Ali naj ostane pri tem? Ako hočemo živeti, ostati ne sme. Hitro stopimo v krog in združimo naglo vse svoje moči v bran pred bližajočim se sovragom. Ne smatramo tako svarilo za pulbo frazo, sicer se bode vaša indiferentnost grozno, grozno maščevala! Prej nego tujec popolnoma prodere na naši zemlji, otmemo lahko še najboljšo blago, samo urno na delo! Sredstvo za to se nahaja v naših rokah, posluhuje se ga brez pomisleka in brez strahu! Trud naš najde gotovo dostojno, lepo plačilo!

Preosnova davkov.

(Dalje)

Čujte sedaj, kako misli vlada preosnovati davke, kako preosnovno predlaga torej v zakonskem načrtu.

Tu se ne moremo spuščati v podrobno razpravljenje, kajti potem bi čestiti čitatelji

oblast Zagrebčanov Gričani, Zaprodje, Hrašče in Petrovina. Bogastva mnogo, meščanov malo, a stroškov, rekel bi, nikakih.

(Dalje prih.)

Kamniško pismo.

Gospod urednik!

Ker imate že svoje „Ljubljansko pismo“, želim Vas obogatiti še s „Kamniškim pismom“. Saj sta Ljubljana in Kamnik v nekem pogledu že tako malo v „zlahti“, kakor sta bila pred sto leti nemška Weimar in Jena...(!)

Sicer Vas zelo občudujem na Vaši lojalnosti nasproti kranjskemu „lokalnemu patrijotizmu“, da odpirate svoje predale poročilo s Kranjskega, ko je vendar Vaš list, vsaj tako se na Kranjskem po večkrat sliši pripovedovati, bolj za „Primorske razmere“ in imamo na Kranjskem itak že listov dovolj, resp. preveč, kar dokazuje, da se vzlasti glavna dva „planéta“ slovenske žurnalistike komaj izogibata drug drugemu na našem političnem obzorju. Ali to ostane, da ste Vi nekaj slovensk kozmopolit, kar ste svečano dokazali tudi na shodu zaupnih mož v Ljubljani in želi za to málo z a m e r i c o pri nas „kranjskih lokalnih patrijotih“ in ta Vaš

kmalu zgubili nit in ne bi vedeli poglavitnih stvari. A te poglavitne točke so nastopne:

1.) Zemljiški in hišni davek ostaneta, kakor sta bila do sedaj. A ista se znižata nekoliko kakor raztolmačimo pozneje.

2.) Obrtarina se bode tudi pobirala, toda izračunavala se bode drugače in sicer tako-le:

Plačeval bodeš po tem, kolikor ti donša obrt, ko si odračunal vse stroške, ki jih imaš od iste. Ako najdejo, da ti obrt donša 90 gld., plačaš 1 gld. 50 avc., ako ti donša 100 gld., plačaš 2 gld. in tako naprej polagoma. Ako ti donša 300 gld., plačaš 10 gld., ako ti donša 1000 gld., 50 gld.; ako 1300 gld., 80 gld. In potem od vsacih 200 gld. več čistega dohodka plačaš 10 gld. več; no, to velja že za veliko gospódo trgovce in fabrikante.

Kdo bode računal, koliko ti nosi obrt? Tega ne bode vedel računal davčni nadzornik sam po tabeli starega zakona, ampak v vsakem okraju se osnujejo komisije ali poverjenstva; polovico članov izberejo oni, ki se bavijo z obrtnijo, polovico pa vlada; poslednja imenuje tudi predsednika.

Vsi obrtniki se razdele v štiri razrede, koji se bode imenovali d a v č n e d r u ž b e. V četrto davčno družbo se uvrste oni, ki plačajo do 30 gld. obrtarine; v tretjo oni, ki plačajo nad 30 a ne nad 150 gld.; v drugo oni, ki plačajo od 150 do 1000 gld. in v prvo oni, ki plačajo nad 1000 gld.

Komisija se bode volila po davčnih družbah, vsaka družba imeja bode svojo komisijo.

Komisija bode računala, koliko čistega dohodka ima obrt z ozirom na okolnosti: ali dela obrtnik sam, ali z več ali manj ljudi, ali s parno ali vodno silo, kakova mu je prilika za nakupovanje prirodnin in za spečavanje izdelkov. In po tem mu odloči obrtarino.

Ta izkaz se razloži na ogled vsako leto za izvestno dobo in vsakdo, ki plačuje obrtarino, bode smel pritožiti se. To bi bilo vsó lepo, dokler vam ne raztolmačimo nekaj družega.

Za cele dežele namesté se komisije, ki jih imenuje po polovici ministerstvo finanč, po polovici pa deželni zbor, istotako, kakor se volijo deželni odborniki.

Za vsó državo bode državna komisija za obrtarino, koji bode ime kontigentna komisija. Predsedoval bode iste mini-

kozmpolitizem je oni ključ, ki odpira predale Vašega lista tudi neprimorskim poročilom.

Torej do nekakega kronista ste se že popeli!

Ej, ej, dobro umejem Vašo fino nakano, Vašo še finejšo ironijo! Vi takó nekako „po strani“ dajete razumeti, da bi potrebovali Slovenci literarnega ogledišča za skupno slovensko kroniko, ali takorekoč nekak „kroniški leksikon“, iz katerega bi se zrcarila celokupna Slovenija, katero bi bilo potem nekako lože zjediniti po receptu Gregorčičevem: „raztresene sem nde zbral“, in dokler se ne zida tak „glavni zavod“, postaviti hočete posamičnim kronistom v Svojem listu nekako „provizorično barako“? Aha, dobro, dobro!

No, dva že imate in kar po alfabetu, ako se bere nazaj: L in K — no, dobro!

Vzlasti, ker je naš Kamniški kronist pokazal hrbet in odnesel svojega rojstva peté gori nekam v Radovljico, prevzemam ta posel dobre volje jaz in Vam hočem, kar se pri naših zamotanih razmerah največ dá, vestno poročati iz listov naše domače zgodovine in to z uprav pristnim „Kamniškim lokalnim patrijotizmom“.

ster financ ter bode imela 16 članov, od katerih imenuje minister 8, drugih 8 pa dež. komisije. Ker pa imamo v naši državi več nego 8 pokrajin, zato ne spada na vsako deželo po jeden član, ampak dobe n. pr. Trst, Goriška, Istra in Dalmacija le jednega člana v državni kontingentni komisiji.

3) **Davek na rente.** Ta davek se ne plačuje ni od zemlje, ni od hiše, ni od obrti, ni od plače, ampak od vseh drugih stvari, katere ti dajejo stalnega dohodka od kapitala, torej poglavitno od interesov kakovsne si bode terjatve, od koristi, ki jih do naša denar, naložen v hranilnicah, javnih državnih in drugih zadolžnicah itd.

To vas ne zanima toliko. Dosti je znati, da se bode plačevalo od nekaterih takih dohodkov po 2, od drugih po 5, in od drugih zopet po 10 gl. od sto. Predaleč bi zašli, ako bi hoteli razlagati, čemu ta razlika. — Mnogi, ki pridejo v to vrsto davka, plačevali so istega že od sedaj pod imenom dohodarine. (Konec prih.)

DOPISI.

Iz Bazovice, dne 5. februarja 1895.

[Izv. dop.] (Raznoročje iz pusta in dobe.) Prepozno, kaj ne, gospod urednik! Ali kaj hočete, bolje pozneje nego nikdar! Imejte danes potrpljenje z mano, saj je itak minola že cela večnost, odkar vam nisem ničesar poročal o bazoviškem životarjenju; celo črnilo v tintniku se mi je že posušilo in pero tudi zarjavelo. Hočeš nočeš, danes pa že moraš! mislil sem si.

Naj vam mari pišem o vremenu, ko že ves svet vpije o zimi, snegu in ledu? Saj bi vam bil tudi jaz poročal o snegu, ali dokler je imel glavno besedo še javi pust, bavil sem se tudi jaz žnjim in se nisem zmedil ni za sneg, ni za led — in tudi na vas, gospod urednik (pa ne bodite hudi!) sem čisto pozabil.

Društva, klubi in rodoljubi prirejali so veselice, a plesalčni ljudje so se vrteli in skakali, da so jih le hotele nositi noge. Mnogo se jih je pri tem seveda preselilo v stan sv. Lukeža in celo marsikateri že stariški udovec mislil si je: hem, zakaj pa bi ne!

Toda o naših bazoviških predpustnih veselicah vam pa ne morem poročati, ker jih — ni bilo. Pač pa smo imeli takozvani „ballo popolare“, pri katerem so pa ljudje vedejo bolj alla bona, da niti „pardon“ ni treba reči, ako stopiš komu na prste, ali ga suniš v rebra. Za to pa je čuti dokaj krasnih izrazov, kakor n. pr.: strela, oblast itd., o čemer pa ne smem preveč govoriti, da tudi mene ne zadene kaka — bunka!

Pravim vam torej, da smo tudi mi plesali, skakali, veselili se in ženili in — klobase jedli. Nekateri so se celo tudi oženili, katera nesreča pa se meni ni pripetila.

Aj, aj! skoro bi bil pozabil, da smo že v postnem času, ter da treba — vsaj začasno — opustiti misel na veselice in ženitev! Torej da veste: v tem času pokore hočem prijeto večkrat za pero, da popolnim zamujeno. Pero mi sicer praska in se ustavlja, ali vendar: naprej, naprej!

Prvo in kar je za letošnje glavno in dalekovidno, to je naša zima, naš sneg (a ne naš up). Kronika mesta Kamnika ne ve že dolgo poročati o taki meteorološki uganjki kot je letošnja Kamniška zima. Ko je tako snežilo in samo snežilo, da je ležlo že čez meter, smo kar gledali in z rokami v žepu mislili: naj gre, bomo videli, kaj bo! Naš Kamnik je bil tu zares pravcati slovenski Hammerfest, to je: bil je kakor tisto nordiško mesto, kjer skoro ne poznajo poletja. A to samo, kar se tiče zime, v socialnem oziru pa je med Kamnikom in Hammerfestom baje velik razloček. Kajti med tem, ko oni „purgarji“ v najzadnjim mestu sveta, žive prav prijazno in ljubko, recimo „gemüthlich“ med seboj, se mi prav pošteno „lasámo“. Mi smo jedina družina, katerej je v hiši premalo prostora in tako dostikrat pride, da nas ne najde nobena južinja složno zbrane pri „veliki skledi“, marveč da vsak se svojo „skudilico“ čepimo po kotih in obračamo drug drugemu hrbet, jezno gledaje se — čez ramo.

Ali to je že menda lokalni duh Kamnika od nekdanj, da gre vse le nekako bolj po skritih in tamnih prostorih, mesto po jasnem površju. Zatorej gorje onemu, kdor bi si pre-

Mislil, da je bil letošnji pust dovolj dolg vsakemu človeku, toda mi Bazovčani smo ga še podaljšali za jeden dan. Čujte, kakó! Pri nas je stara navada, da se pustni ponedeljek nekoliko fantov ošemi vsakovrstnimi capami v takozvane „skaramate“. Ti hodijo potem s košem od hiše do hiše, nabiraje jajca, klobase, slanino itd. Obkroživši vso vas nesejo vse te darove božje v gostilno, kjer jih pričakuje cel zbor družih fantov, da prirede skupno „večerjo“. Ta večer plačujejo tudi mlajši fantje — ali bolje: otroci — starejšim takozvano „fantovsko“, to je, nekako ustopnino do svoboščin fantovskih: da smejo po noči rogoviliti po vasi, ako jim ne posvetijo domov — jeklene sveče. Ne vem, kako je prišlo, da so oni večer zapazili nekateri, da ni prišlo na mizo toliko jaje in klobas, kolikor bi jih bilo moralo priti, iz česar so sklepali izvetni sitneži, da so se morale klobase nekje poizgubiti medpotoma. In tako se je ta domača zabava končala „allegro con fuoco — staccato“: bil je resk in tresk! A skrajna posledica vsemu je bila „in dolente, lamentoso“.

Minola sta pust in pepelnica sreda, ali našemu bazoviškemu pustu še ni bilo konec: še le v četrtek smo imeli pravi pustni dan. Tega dne so namreč orožniki zaprli očeta in sina, ker sta zvalila v svoje stanovanje nekoga mladeniča, pogostivši ga gostoljubno — s polenom. Nič hudega slutivši siromak je dobil na glavo štiri nevarne rane in več manj nevarnih, radi katerih je moral v bolnišnico, kjer premišljuje o pustnem „finalu“ — in „dolente“. Omenjenega dne je bilo vse polno ljudstva po ulicah, gostilnah in žganjarijah — vse je pričakovalo, da vidi, kako odpeljejo orožniki očeta in sina v Tržaški zapor — v „pržon“. Ljudstvo je kar norelo, tako, bi bil moral tujec, slučajno prišel v našo vas, misliti, da so ti ljudje „druge vere“. In tako je vrvelo, dokler ni zginila kočija z očetom in sinom in dvema orožnikoma. Nekateri so potem majali z glavami, drugi se smijali, tretji pomilovali itd. Tako smo pri nas odpeli še le v četrtek zadnje akorde pustnega finale — „alla lamentoso“.

Še malo potrpljenja prosim vas! Pri nas smo po dveletnem čakanju in po milosti — magistratovi vendar enkrat dobili vaškega načelnika. Za danes vam pa ne vem povedati ničesar drugega, nego da je še mladi da je sin pokojnega načelnika ter da ne obeta postati preveč zagrizen. Tako je prav; sicer pa bomo videli.

Še nekaj! Pri nas smo tako srečni, da imamo v svoji sredi dva organista; pri vsem pa so naše precej velike orglje še vedno neme — počivajo namreč že sedmi mesec. A na vsem je kriva nezavednost in zavist domačinov. Mimo tega pa nima naš sicer jako radodarni magistrat dovolj denarja, da bi odkazal za organista primerno plačo. Ker pa že vse molči, molčiva še midva, ljubi gospod urednik! Punktum.

Politiške vesti.

Nadzornika vojske. Cesar je odredil, da se namestijo generalni nadzorniki vojske v to svrhu, da bodo pazili za jedinstvo

držnil, po tih temnih krajih stikati in prinášati na jasni dan, kar skriva črna noč, — proti njemu se uprè vse, kar ima količkaj upliva ali judežev lastnosti, da se mu prepreči namera in ustavi delo. Ali znate, da se nahaja v našem Hammerfestu zel „bureau“ za taka prizadevanja? No, ta „bureau“ ima svoje ime, in to ime bo še slovelo, ako Bog da in oče nebeški.

Ako se ne motim, nahaja se med menoj in Vašim ljubljanskim pismarjem v temu neka razlika in sicer kar se tiče satire. Oni gospod ima bolj „beflügelte Ironie“ med tem, ko je Pegaz moje satire bolj težke ali Doberletove „sorte“.

Pa to, prosim, naj nič ne de, vsaj smo danes še le v nekem „uvodu“ in na težko podlago da se lože zidati kaj rahlega, nego narobe.

Jaz, da bodete znali — in zato vam izvestno dam še prilike pozneje, po leti! — znam prav izvrstno vesel biti in sicer takrat najveselejši, kadar se vsi drugi jezè. In jeze se pri nas prav mnogo stori, to blagovolite zabeležiti, — je že tako. Časi se spreminjajo in ljudje prihajajo in izginjajo. Ni vedno jednako na obzorju človeške družine, kakor

vežbanje vojakov, da bodo sodili o porabnosti vojakov in vodij, o duhu, ki veje nad istimi in o disciplini. Cesar je imenoval nadzornikoma F. Z. M. barona Schönfelda in generala konjice princa Ludovika Windischgrätz. Generalu konjice baronu Appellu pa je poslal cesar pismo, v katerem pravi, da se je pri osnutju te nove institucije najprej mislilo nanj (na Appella), ali da zahtevajo višji oziri, da ta poslednji ostane na svojem mestu, kot deželni načelnik Bosne in Hercegovine.

Državni zbor. Poslanska zbornica je nadaljevala podrobno razpravo o preosnovi davkov. Vsprejeli so §. 2 z dostavkom poslance Czeza, da ni poljedelstvo, gozdnarstvo, vrtnarstvo, lov in ribarstvo niso podvrženi pridobinskemu davku, pač pa najemščina zemljišč, lov na tujih tleh, ribji lov na morju, umetno vrtnarstvo in trgovinsko vrtnarstvo.

Celjsko vprašanje. Bravo Poljaki! Ti pa znajo: napasejo kozo, a trava ostane vendar nedotaknjena. Oficijelno hočejo baje sicer glasovati za Celjski gimnazij, toda skrbeli bodo, da jih bode manjkalo, da postavka — pade. Ako se obistini ta vest, potem smemo že reči, da so Poljaki v svojem postopanju naravnost frivolni. V tem jih baje posebno vspodbuja domnevanje, da kranjski poslanci puste na cedilu svoje štajerske tvariše. No, mi pa vendar ne moremo verjeti, da so kranjski poslanci padli že tako nizko. To bi bilo vendar prežalostno.

Volilna preosnova. Tako smemo govoriti o peti kuriji, kakor o dovršenem činu. Po načrtu ministra Bacquehema razdeli se ta kurija v dve skupini: v jedni bi volili vsi, ki plačujejo sploh kaj direktnega davka, in v mestih tudi delavci, v drugi pa vsi tisti, ki ne plačujejo nikakega direktnega davka. O tem načrtu se že pridno posvetujejo v pododseku, ker so grof Hohenwart in somišljeniki — kakor po navadi — hrabro odnehali!!! Tako vsaj poročajo „Slovenskemu Narodu“ z Dunaja. V popolnjenje te vesti poroča „Reichspost“, da se je situacija gledé na volilno reformo temeljito premenila: do sedaj je imel grof Hohenwart vodstvo v svojih rokah, ali obstanku nemškega liberalizma na ljubo se je visokorodni g. grof skromno umaknil od vodstva, prepustivši isto g. Plenerju in tovarišu mu, g. Madejskemu! Mi res ne razumemo več g. grofa Hohenwarta: ravno on, ki je svojedobno kot minister priznal petakarjem volilno pravo, ravno on pušča sedaj svoje lastno dete v skrajno nevarnost; on, ki jo baje neizprosen protivnik socialne demokracije in z isto spojene socialne revolucije, ravno on hoče iste socialni demokraciji izročiti na tisoče in tisoče siromašnih državljanov. In zakaj vse to! Le zato, da le ne pride v nevarnost posestno stanje — lastne stranke. Rajše naj ostanejo pri oblasti nemški liberalci nego pa da pride do svojih političkih pravic — ljudstvo!

Da je temu res tako, priča dejstvo, da je socialna demokratična stranka velikim veseljem pozdravila nasvet ministra Plenerja, po katerem naj bi polagoma izginili mali obrtniki-volilci iz dosedanjih kurij. Naši delavci nam morajo priznati, da smo se vsik-

tudi na nebu ne. Včasih se priplazijo taki črnolasi in potuhneli „oblaki“ na obzorje kakega kraja, da vse zatemne in vse cvetice sloge in jasnega veselja obsenčijo senco tuge in nevolje; kaj se hoče, oblak je oblak in sam ni kriv, va je tak, in če bi prišel naravnost z neba doli. . . .!

À propos, neka jako galantno-pikantno-fina in narobe novica mi tiči v peresu, da bi vam jo zapisal, pa nočem, ker je preoključiva; bomo videli, koliko je pravi čnega v Hammerfestu, kadar bo imela ta pravda svoj konec. To pa je gotovo, da se tudi v Kamniku pozna, da se bliža stoletje koncu; vse nekako „cyrči“ in prituhenno grmi in pójje, kakor v kakem skalnem kotlu, kjer delajo nevilhti; tako da človek, na robu tega kotla stoječ, ne ve „kam se konečno obrne“, ali nevilhta s točo vse uniči, kar se je pridnostjo v teku let pridobilo, ali se vsa ta kolobocija izkadi v nič, kakor prava pravcata megla. To je menda zavisno od slučaja in onih snovi, ki so tu z namenom, napraviti vihar in polom.

Pa naj grožé, lo naj grožé

Pošasti!

Saj meni morajo se le

Dopasti. . . .

Vinko Dobrin.

dar potezali za njih politička prava. Vsikdar smo bili tega menenja, da tudi delavcu gre volilno pravo; ali isto tako odkrito moramo protestovati proti temu, da bi delavci napravljali volilno spravo malih davkoplačevalcev iluzorično. Vsi jednaki pred Bogom in zakonom, torej tudi vsem jednake pravice! Taka pravična razdelitev pravic je le mogoča pri splošnem in enakem volilnem pravu. Peta kurija je pa zgolj židovskoliberalna intriga, kjer dobé delavci ulogo političkih krvnikov malim davkoplačevalcem. Delavci naj si odgovoré sami na vprašanje, da li je tak posel pravičen in liberalen!

Kitajsko-japonska vojska. Gledé sklepanja miru med vojujočima se državama na skrajnem Vstoku javljajo iz Peterburga dne 15. t. m.: Pogajanja za končanje vojne med Kitajsko in Japonsko vršila se bodo v pristanišča Simonoseki na otoku Nipon (Nipon je največji otok izmed onih, iz katerih sestoji japonska država. Ur.) Kitajski polnomočnik Li-Hung-Kang se je že napolil v Simonoseki. Zagotavlja se, da isti ne bode zahteval ne premirja, ne prenehanja vojne, dokler ne bode sklenjen mir. — Peterburške „Novoje Vremja“ javljajo, da stavlja Japonska Kitajski te-le pogoje: Priznanje nezavisnosti Koreje, odstop otoka Formoza in Madžuranske pokrajine Japonski državi; ter 400 mil. dol. vojne odškodnine. (Otok Formoza leži ob jugo-vstočnem obrežju Kitajske. Meri okolo 39.000 □ kilom. in ima kakih 3 in pol milijona stanovnikov. Na zapadnem obrežju tega otoka leži od leta 1858. tudi Evropejecem pristopno glavno mesto tega otoka Taj-van-fu. Na vztočnem delu otoka živi divje ljudstvo malajskega plemena, toda tudi ta del stoji pod gospodstvom Kitajskem. — Pokrajina Madžurija, iz katere izvira od leta 1644. na Kitajskem vladajoči cesarji, meri okolo 950.000 □ km. in šteje nad 12 mil. prebivalcev. Uredn.)

Različne vesti.

Župniški izpit položili so minolega tedna sledeči duhovniki tržaško-koperske škofije: veleč. g. Anton Hrovatin, župeupravitelj pri sv. Jakobu v Trstu; veleč. g. Jakob Elsnic, župeupravitelj v Draguču; veleč. g. E. Gržetič, župeupravitelj v Humu, in veleč. g. B. Kratzig, duh. pomočnik pri sv. Antonu novem v Trstu. Čestitamo!

Prošnje za jezikovno ravnopravnost pri vseh c. kr. uradnih v Istri so odposlali nadalje predsedništvu visokega ministerstva: davčna občina Susak (občina Lošinj; Malo selo) z 55 podpisov in davčna občina Korte (občina Izola) s 100 podpisov; občinarji davčne občine Čepič (občina Plomin, sodnege okraja labinskega) s 65 podpisov hišnih gospodarjev.

Za družbo sv. Cirila in Metoda darovali so biljardisti v kavarni Commercio 75 nvč. — Staroselski fant je daroval za dobro „malingo“ 1 gl. — odškodnina kineške vojne 1 gl. — Bogdan Hrabrovič L. bivši vlastelin pl. dobra Lukavca v nadi, da se oživotvori prepotrebno novo sodišče v Dolini še za županovanja g. Ivana Slavca, je poklonil dvajset grivenj (kron).

Sodba o naši italijanski gospodi „Naša Sloga“ je zvedela, da se je neki ugledni gospod, ki je bli dne 10. januarja prvokrat v deželni zbornici Poreški in je videl tiste gusne prizore, izrazil nastopno: „Sedaj vidim, da so italijanska gospoda prosti in neizobraženi ljudje; sleherni seljak ima več uglajenosti, nego pa ti ljudje.“

Tega ni rekel naš človek, a nam je drago, da resnica vendar le prihaja na dan.

„La leva militare e i croati“. (Novačenje in Hrvatje). Pod tem zaglavjem opisuje „vedno vestni“ dopisovalec „Il Picc. d. Sera“, kako se je godilo o novačenju v „italijanskem“ Pazinu. Na dnevnem redu da je bilo petje, tulenje in kričanje Hrvatov. Prvi dan novačenja da so zapili „nekega“ Hrvata (ime??) ki je psoval italijansko meščanstvo Pazinsko. (!) Naslednji dan pa so nekateri „meščani“ „pokrpali“ glave nekaterim „hrvatskim izzivalcem“ (?), da jim v bodočnosti mine volja, psovati Italijane. — Tako „vestni“ dopisnik. Mar ne diha vsaka besedica onemoglo sovraštvo do hrvatskega naroda? Ako pa se je res vse tako godilo, kako piše „Il Picc. d. S.“ cesar pa ne verujemo, kajti gledé „Piccolovih“ poročil smo skeptični do skrajnosti, čudimo se le, da vsevedni in povsodnavoči „Picc.“

poročevalci ne znajo, kako se je godilo v Trstu o novačenju. Niti „Il Piccolo“ niti njegova „garda“ nista slišala oturnega populnega tuljenja: „La dogi l' oja“, „Nela patria de Rošeti“ itd. Mar so bili dotični razgrajali — Slovani? In takrat se „vsevedni“ „Il Picc.“ menda tudi ni potrudil na polico, da bi poizvedel, koliko laških razgrajalcev so zaprli o novačenju v Trstu? A kljub izvivajočim pesnim vedlo se je slovensko prebivalstvo Tržaško mirno in dostojno in ni „pokrpalo“ butic lahonskim izgrednikom, ker Slovani v obče ne dokazujejo svoje „avite colture“ — s pestmi! Na čast jim bodi, onim, ki se še bahajo s svojo — surovostjo!

Občinske volitve na Voloskem in deželni glavar dr. vitez Campitelli. „Naša Sloga“ poroča: Deželni glavar dr. vitez Campitelli kot predsednik kulturnega sveta za Istro zapretil je nedavno predsedništvu gospodarske zadruge opatijske, da dá razpustiti to zadrugo ako ne bode nje predsedništvo dopisovalo, italijanski, češ, da je to ljudstvo italijansko, za koje je ustanovljena ta zadruga. G. glavar se je mogel prepričati že povodom potovanja Nj. Veličanstva in kralja, da je prebivalstvo na istočni obali Istre hrvatsko. In v kolikor se o tem ni prepričal takrat, uveril se ja lahko sedaj povodom občinskih volitev na Voloskem. Sedaj pa naj še govori o italijanski obali istočne Istre.

Operni pevec g. Josip Noll slavil je dne 12. t. m. tridesetletnico svojega umetniškega delovanja. Tem povodom pela se je v ljubljanskem gledališču opera „Trubadur“, v kateri je pel slavljence ulogo grofa Luno dokazivši, da njega glas ni še nič zgubil svoje milobe in krasote. Gledališče je bilo natlačeno in je oduševljeno občinstvo prirejalo jubilarju viharne ovacije. Slavljencu so poklonili več krasnih vencev. Gosp. Noll je dobil tudi mnogo pismenih in brzojavnih čestitke, med temi tudi od — barona Heina.

Tudi mi, ki se posebno veselimo vsacega napredka v središču našem, in ki vemo, da je po velikem delu zasluga Nolljeva na lepem razvoju slovenskega gledališča, čutimo se dolžne, izreči gosp. Josipu Nollju svoje prisrčne čestitke. Bog nam ohrani še mnogo let jubilarja in njega krasni glas.

Še enkrat opozarjamo slavno občinstvo na jutranjo reprizo igre v 5. dejanjih „Pozigalčeva hči“, naglašajoč izborni vseh prve predstave. Pričakujemo velike udeležbe. Začetek ob 8. uri zvečer.

Poseben vlak na praznik sv. Jožefa. Vodstvo istrskih državnih železnic priredi na praznik sv. Jožefa razun navadnih nedeljskih zabavnih vlakov še poseben vlak, ki se odpelje ob 3. uri 1 min. pop. od postaje pri sv. Andreju v Boršt. Od tam odpelje se ob 6. uri pop. poseben vlak v Trst. Ta vlak vsprejme romarje od sv. Jožefa.

„Narodni Dom“ v Gorici kot spomenik 50letnice vladanja Nj. Vel. cesarja in kralja. — „Soča“ sprožila je v poslednji svoji številki misel, da naj bi si goriški Slovenci zgradili v Gorici „Narodni Dom“ kot stalen spomenik lojalnosti goriških Slovencev. To poslopje naj bi se blagoslovilo na dan 50letnice Nj. Vel. cesarja in kralja, t. j. na 2. dec. 1898. leta. „Narodni Dom“ naj bi se začel graditi poleti 1897.; pod svojo streho naj bi skupil vsa narodna društva Goriška; v njem bila bi dostojna gostilna in kavarna in pa tudi majhno gledališče, v porabo vsem društvom skupno. Po „Soči“ stalo naj bi poslopje do 80.000 gld., kateri naj bi se pokrili tako-le: 1. Vsa narodna društva v Gorici obvežejo se spraviti skupaj primerne svote do konca 1896. l.; 2. Z radodarnimi doneski društev, občin in posojilnic na deželi. Vsaka korporacija naj daruje primerno svoto za „Narodni dom“ v proslavo 50letnice Nj. Vel. cesarja; 3. Vsaka teh korporacij vzela naj bi po svojih močeh delnic po 50 gld., ki se bodo obrestovale po 3%; 4. Iz radodarnih doneskov in nakupa delnic od strani zasebnikov in 5. ako bi to ne zadoščalo, vzame se denar na posodo proti 3% obrestim. — Ali ne bi se mogla ta misel vporabiti tudi za zgradbo „Narodnega Doma“ v Trstu? Pri nas je „Narodni Dom“ izvestno silno potreben, da bi se v njem spojilo raztrešeno narodno življenje tržaško. In ta misel mogla bi se pri nas izvesti tim laglje, ko znamo, da bi bili nekateri imoviti rodoljubi drage volje pripravljani p o s o d i t i denar za plemenito stvar, ki bi bila v tem slučaju dvoj-

nega, važnega pomena: z „Narodnim Domom“ v Trstu zajamčilo bi se Tržaškim narodnim društvom središče in gojišče narodne zavesti, a zajedno bi svedočilo monumentalno poslopje našim potomcem in sočezelanom o požrtvovalnosti Slovencev za narod, dom in cesarja.

Novo sodniško poslopje v Gorici. Ministerstvo je bajé že sklenilo zgraditi v Gorici novo poslopje za okrožno in okrajno sodišče.

Razpisana zdravniška služba. V Miljah razpisana je služba občinskega zdravnika. Plača je 1000 gld., odškodnina za vožnjo 200 gold. na leto. Razun tega donaja ta služba še drugih dohodkov. — Prošnje do 15. aprila t. l.

Razpisana služba društvenega sluga (podvornika). „Čitaonica“ v Pulju razpisala je natečaj za društvenega podvornika, kateri natečaj objavljam o današnji številki med oglasi. Z ozirom na ta natečaj opozarjamo na razne koristi, ki so spojene s podvorniško službo v Puljskej „Čitaonici“. Podvornik more poleg gostilne (v društvenih prostorih) imeti tudi kuhinjo in sicer oboje na svoj lasten račun, ali pa, kakor se dogovorí z društvenim odborom. Priporočamo zatoj našim ljudem, ki so sposobni za tako službo, da se oglašijo do določenega róka.

Iz Vrem nam poročajo: Minole dni imeli smo tukaj občinske volitve. Vršile so se sicer mirneje nego druga leta, vendar tudi letos ni manjkalo strankarstva. In marsikdo, ki je menil, da ima občinski stol že v žepu, ostal je na cedilu, pred vsemi pa naš stari Benjamin.

Dne 14. t. m. pa je bil izvoljen županom gospod Leopold Dekleva z vsemi glasovi, izvzemši jednega samega. Naš novi župan je sicer še mlad, vendar je mož, ki bode umel vršiti poverjeno mu nalogo. O tem vam priča že izid volitve. Omeniti mi je treba, da je bil jedini protivni glas od jednega najboljših prijateljev županovih; to kaže, koliko se smemo zanašati na svoje prijatelje! Žal pa nam je vsem, da se je gosp. Janko Dekleva odpovedal vsemu in da se ni dal voliti niti v odbor. Kajti to je mož, ki je vnet dušo in telesom za korist občine.

Pevsko društvo „Kolo“ ima svoje vaje jutri dne 17. ob 2. uri popoldne v izobraževalnem društvu Via Donata št. 1 II. nadstr. Vabljeni se vsi člani.

Ogenj. Predvčerajšnjem popoldne poklicali so gasilce v ulico Molino a vento. Tam je gorelo v nekem magazinu, v katerem stane 40letna branjevka Helena Knez, zajedno s svojimi 5 psi in 2 mačkama. Vnela se je mrva, ki je raztrešena po podu „stanovanja“ in ogenj se je že lotil neštevilnih škrinj, čunj in druge umazane prtljage, s katero je natlačena dotična luknja. Nevarnost je bila velika za vse poslopje, kajti skoraj je bil že pregorel strop, ko so prihiteli gasilci. Poneatli so že vsa gusno ropotijo z živalimi vred na ulico. Okolo 6. ure zvečer bil je ogenj pogašen. Pri tem požaru prginila je v veliko žalost Knezeve — jedna mačka. Škoda ni izdatna, dasi trdi Helena Knez, da jo je oškodoval ogenj za 200 gld. Poveljnik gasilcev in polic. nadzornik Forbrich prijavi la stvar magistratu, da izseli Heleno Knez iz nečistega „stanovanja“, katero je pravo ognjišče gujusobe in smrada, na čemer trpi zdravstveno stanovanje sosednjih prebivalcev.

Nozgodna na ulici. Predsinočnjem okolo 8. ure vračal se je 63letni kavarniški kuhar Andrej Vekjet, stanujoč v ulici della Tesa št. 425 domov. Ko je polagoma korakal po ulici Sette Fontane, pridrivil je iz neke veže deček in se po naključju zaletel v starca. Poslednji je padel, a vstati ni mogel več. Priskočili so nekateri mimoidoči ljudje njemu v pomoč, toda siromak ječal je od bolesti. Dva stražarja odnesla sta ga k bližnjemu pohc. nadzorništvu, kamor je prihitel zdravnik z zdravniške postaje. Le-ta je konstatoval, da si je stavec o padu zlomil desno nogo. Ukazal je odpeljati ponesrečenega v bolnišnico.

Sodniško. Včeraj je dobil pred tukajšnjim deželnem sodiščem 48letni bivši občinski stražar v Gorici, Josip Felizian, iz Trsta, zaradi tatvine 2 meseca ječe. Felizian je dne 27. januarja t. l. zjutraj iz omarja, stoječega na hodniku tukajšnjega magistratnega poslopja, ukradel zimsko suknjo, last magistratnega sluga Ivana Brandolina. — 37letni Ivan Laurica, bivši mizarški pomočnik in potem trgovski iztirjalec, dobil je zaradi poneverjenja 4 mesece ječe. Poneveril

je svojemu gospodarju, trgovcu E. Bressanu, 57 gld. v gotovem denarju in vporabil zase znesek 53 gld. 70 vč., katerega je skupil za poverjeno mu blago. — 31letni kmet Josip Markuža iz Volčjega grada pri Komnu je obojen zaradi težkega telesnega poškodovanja na 6 mesecev ječe. Na novega leta dan sprl se je Markuža v Milaničevi gostilni v domači vasi s kmetom Ivanom Štolfo. Zmerjala sta drug drugega, kolikor sta mogla, Štolfa pa je imel menda še boljši jezik od svojega nasprotnika. Ko je Štolfa odšel iz gostilne, tekel je Markuža za njim in mu vrigel velik kamen v glavo.

Policijsko. Minolo noč so prijeli stražarji v ulici della Pesa 43letno brezposelno deklo Marijo C. iz Sežane. Odvedli so jo v zapor, kjer je bila že izgnana iz Trsta. — 60letni težak Ivan G. iz Trsta je minolo noč pijan razgrajal v neki gostilni v ulici S. Caterina ter zlobno razbil šipo. Stražarji odpeljali so ga s seboj. — Tridesetletni brezposelni trgovski pomočnik, prav za prav bivši javni postrešček Josip Weber prijavil se je včeraj pri polic. ravnateljstvu, priznavajoč, da je dne 29. dec. m. l. poneveril lastnici tobakarne na trgu dei Negozianti svoto 150 gl. 90 vč., katero mu je bila izročila dotična lastnica, da nakupi tobaka in smodk. Weber je bil z denarjem ušel bajé v Milan „iskat si službo“, ko pa je zapravlil novce, vrnil se je v Trst in se prijavil sam. Pridržali so ga v zaporu.

Slovanski Svet. 11. št. od 16. t. m., ima naslednjo vsebino: Finančno gospodarstvo na slovenskem jugu. — Varšava v Petrogradu! — Pesmi: Zakaj si dal mi, Bog, da vidim; Bimonoj znan. — Literarna pisma. (VI.) — Ruske drobtinice. — Ogled po slovenskem svetu. — Književnost.

„Slovanski Svet“ se prodaja v Trstu po 8 kr. v: Internationales Zeitungs-Bureau ter po tabakarnah, kakor „Edinost“.

Književnost.

O „knjižnici za mladino“ smo že govorili v našem listu, ocenivši I. zvezek povest: „Dva brata“ in „Milosrčna Zorana“. A zdaj leži pred nami že II. zvezek tega istega pisatelja. Obsega pa povest s sledečim naslovom: „Veselje in žalost“. Povest za dečke v dobi 12—14 leta. Nemški spisal Franz Fritsch. Z dovoljenjem gospoda pisatelja in založarne njegovih spisov prosto poslovenil Janko Leban nadučitelj v Begunjah nad Cerkljico; knjiga obsega 111 strani.

Glasilo „Zaveze slov. učiteljskih društev“ „Popotnik“, piše v svoji zadnji številki med drugim sledeče:

„Knjižnica za mladino“ — to je podjette, katero se je porodilo neposredno iz slovenskega učiteljstva, kajti oživila ga je naša „Zaveza“. Pred nami leži že 2 zvezek. Prvi zvezek obsega dve lepi povesti: „Dva brata“ in „Milosrčna Zorana“; drugi pa izborno Frischevo povest, po nemškem izvirniku prosto poslovenjeno: „Veselje in žalost“. Oba zvezka sta tako po vsebini kakor po zunanosti tako lepa, da se po petjetje z ozirom na redko nizko ceno (cena naročnikom za 12 snopičev 1 gld. 80 kr. posamezni zvezki 20 kr.) lahko meri z vsakim sličnim podjetjem večjih narodov. In vkljub temu toži založnik, da so dohodki doslej še jako revni! . . .

Toda oglejmo si II. zvezek ter ocenimo ga, kakor smo to storili s I. zvezkom.

V „Predgovoru“ najpreje prelagatelj g. Janko Leban povdarja vrline prisatelja g. Frischea, kateri mu je dovolil, da sme njegove mladinske spise prevesti v slovensčino. Gosp. Janko Leban imenuje Frischea „jednega najnadarjenih pisateljev za mladino v Avstriji“. — Oglejmo si njegovo povest. Frisch jo je naslovil „In Glček und Leid“, a Janko Leban jo imenuje „Veselje in žalost“.

Povest nam slika prijateljstvo dveh mladeničev. Oba se krepko podpirata v dneih bridke žalosti in potrebe. Anton Gornik je priden, delaven, stremč z svojim ciljem, da-si ubog. Po trdih bojih z nemilo mu usodo res doseže svoj cilj: postane samostojen mož, lastnik tovarne, kateri posveti vse svoje telesne in dušne moči. I v a n B l a g i č, Gornikov prijatelj, pa je sin bogatih starišev. On ne ve ceniti veljave dela. Dasi ga prijatelj Gornik opominja, vendar živi razkošno, resnega dela mu ni mar. Zaradi tega se pri-

*) Frisch, porojen v Celavcu l. 1855, spisal je doslej že 20 snopičev za mladino. On je zdaj ravatelj meščanska šole v Mariboru na Štirskem ter urednik „Oester. Schallboten“. Frisch si je pridobil lopo ime tudi na pedagogičkem polju.

Opomba ocenj.

jateljstvo med obema mladeničima ohladi za nekaj let. Blagič izgubi bezvestnosti menjača Kovača vse svoje premoženje. Zategadej mora gledati na to, kjer bi odslej našel kaj zasluzka. Vedno potovanje po svetu mora opustiti, hoti ali nehoti. Gledati mora na to, da se korenito poboljša. V svojem nekdanjem prijatelju Gorniku najde rešitelja, pomočnika. Spravita se ter oba delujeta odslej skupno v tovarni. Veselita se in zalujeta, trpita skupaj. Njijno iskreno prijateljstvo ju bodsi, da premagujeta velike nadloge. Toda osoda ju hudo preganja. Gornikova tovarna pogori in tovarnar umre na pogorišču. Blazič pa v glavno mesto, kjer živi nekaj časa v velikem ubostvu. Nadloge ga naposledlek reši J u r i j M a š e k, oskrbnik grofa Borovniškega, katerega je svoj čas Ivan Blagič kot sina revnih starišev na svoje stroške dal izučiti, in to na priporočilo ljudskega učitelja gosp. Valentina Jadnika.

To je suho okostje prekrasne povesti, ki tako verno riše slike iz življenja, da je bodo z veseljem brali mladi in stari. Posebno krasno so opisane štiri osebe: Ivan Blagič, pravi prototip lahkomiselnega mladega bogataša; Anton Gornik vzletel pravega delavnega moža; učitelj Valentin Jadnik, učitelj po volji „božji in naroda“, a njegov varovavec Jurij Mašek kot uzor hvaležnega človeka! Kar bi imeli očitati povesti, je to, da se nam zdi, da doba prijatelja, Gornika in Blagiča le preveč preganja umrla usoda; toda konec povesti izvestno zadovolji vse. Jezik je lep; da tu pa tam naletimo na kako majhno tiskovno ali morebiti peresno ribico, tega ne smemo zameriti nikomur, ne izdavitelju, ne prelagatelju. Saj se to dogaja prerado še tam, kjer oba skupaj živita, nikar se v tem slučaju, ko jeden živi na Primorskem drugi na Kranjskem!

Slovenski stariši! Podpirajte „Knjižnico za mladino“! Ona je velikanskega pomena za odgojo naše mladine, naše nade! Naročnje se pri g. Andreju G a b r i š č e k u, uredniku v Gorici.

Najnovjše vesti.

Dunaj 16. (Poslanska zbornica.) Finančni minister je predložil dodatno predlogo k proračunu, zahtevajočo 2 milijona gld. za podporne doklade državnim uradnikom najnižih treh plačilnih razredov in učiteljem; nadalje svoto 950.000 gld. za izredne podpore drugim državnim služabnikom.

Dunaj 16. V včerajšnjem občnem zboru dolnjeavstrijskega obrtnega društva izjavil je društveni predsednik baron Czeditk, da je oblašččen sporočiti, da vlada priznava potrebo doseglanjih petakov ter da se bode vlada o vravanju valute obzirala na to potrebo, uvedši mendo jednakoveljavni nov denar.

Pariz Predsednik Faure vsprejel je danes popold. v svečano avdienco velikega kneza Aleksija, kateri se je tu vstavil na popotovanju. O prihodu velikega kneza in o njegovem odpotovanju skazali so mu vojaško počast.

Biarritz 15. Kralj Aleksander srbski odpotoval je v Pariz. Kralj ostane tam 5—6 dni. Prihodnji petek dospe kralj Aleksander že zopet v Beligrad.

Trgovinske brzojavke.
Budimpešta. Pšenica za spomlad 6.93—6.95.
Pšenica za jesen 1895 7.20 do 7.21. Oros za spomlad 6.35 6.38 84 za spomlad 5.88—5.90. Koruza za maj-juni 4.38 6.41.

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.95—7.00. od 75 kil. f. 7.00—7.05. od 80 kil. f. 7.05—7.10. od 81 kil. f. 7.10—7.15. od 82 kil. for. 7.15—7.20.

Jočmon 6.60—8.20; proso 7.20—7.30.
Pšenica: Trg jako živahen vse cene rasteče, pšenica zopet za 10 vč., oros za 5, rž 10 vč., Vremet: lepo.

Praga. Nerafinirani sladkor za mare f. 12.30 maj 12.42, nova letina 12.75, dražje.

Praga. Centrifugalni novi, postavljeni v Trst in s carino vred, odpošiljatelj procej l. 28.25—29. Mare Avg. f. 29.50 — — — — — Concaasé za mare-april 29.50 — — — — — Četvorni za mare 30.75. V glavah (sedih) za mare 30.75.

Havra. Kava Santos good average za mare 93.25 za juli 94.25.

Hamburg. Santos good average za mare 77.78 maj 76.50 september 76.—.

Dunajska borza 16 marca 1895

	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	101.60	101.65
„ „ „ v srebru	101.80	101.80
Avstrijska renta v zlatu	125.10	125.10
„ „ „ v kronah	101.10	101.10
Kreditno akcijo	398.10	398.—
London 10 lat.	123.85	123.45
Napoleoni	9.77	9.77
20 mark	12.06	12.06
100 italj. lir	46.45	46.46

Tržne cene
(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)
Domači pridelki.

	Cena od for. do for.
Pačl: Koks	100 K. 16.—
„ Mandoloni	—
„ svetlorudeči	12.50
„ temnorudeči	—
„ kanarček	—
„ bohlnjski	14.—

beli veliki	13.50	—
— mali	12.00	11.00
zeleni, delgi	—	—
— okrogli	—	—
melani hrvaški	—	—
— štajerski	8.75	8.75
Maslo fino štajersko	92.00	92.00
Jedmen št. 10	9.50	9.75
— " 9	10.00	10.25
— " 8	11.00	11.25
— " 7	12.00	13.00
— " 6	7.00	7.50
Krompir, štajerski	4.50	4.75
Proso kranjsko	8.50	—
Leča kranjska	12.00	—
Spah ogerski	49.00	50.00
Maslo ogersko	84.00	86.00
Kava Moca	190.00	192.00
Ceylon Plant. Sna	182.00	184.00
— Perl	180.00	181.00
Java Malang	—	—
Portorico	—	—
Guatemala	—	—
San Domingo	158.00	160.00
Malabar Plant.	—	—
— native	—	—
Laguayra Plant.	170.00	172.00
— native	—	—
Santos najljepši	152.00	154.00
— srednje fini	148.00	145.00
— srednji	145.00	146.00
— ordinar	131.00	132.00
Rio oprani	—	—
— najljepši	150.00	152.00
— srednji	144.00	145.00
Bladker Centrifugal I. vrste	100 K. 28.50	29.00
— Consasó	29.75	30.00
— v glavah	31.25	31.75
— rafinirani	30.75	30.00
— srednji	19.50	20.00
— Japani fini AAA	16.50	—
— srednji	15.25	—
Rangoon extra	13.00	—
— I.	12.50	—
— II.	9.00	—
Petrolej ruski v sodih	18.25	—
— v zabojih od 29 kil	5.80	—
Olje italijansko najljepše	100 K. 64.00	—
— srednje	55.00	57.00
— bombazno, ameriško	34.00	37.00
— delmatinsko	32.00	34.00
Limon Mesinski	zaboj 4.00	5.00
Pomaranče	4.00	5.00
Mandeljni Dalmatinski	100 K. 66.00	68.00
— Bari	70.00	72.00
Finjoli	—	—
Rošči Dalmatinski	—	—
— Puljski	9.00	9.50
Čučerka Puljska	—	—
— Grške v vancih	15.25	15.50
— Čaršine	30.00	40.00
Vanperli	27.00	28.00
Čipčice	28.00	34.00
Poljske srednje velikosti	41.00	42.00
— velike	—	—
— male	—	—
Slaniki v velikih sodih	—	—

Trgovina.

Moka in otrobi. Moka. Vzbudivša se se kupčija v minole tednu trajala je le malo časa; zopet imamo že navadno mlacnost. Ker so se žita nekoliko pocenila, zbudili so se razni kupci in nakupovali, kljub temu, da so cene moki ostale povišane za okolo 40 nč. na kvintal. V sled tega je današnje poročilo zelo suhoparno, in niti ne znamo, da-li so se sklenile važnejše kupčije. „Economom“ ima te-le cene: št. 0 f. 13; št. 1 f. 12.50; št. 2 f. 12.; št. 3 f. 11.75; št. 4 f. 11.25; št. 5 f. 11.; št. 6 f. 10.25; št. 7 f. 9.— in št. 8 f. 8.— kvintal.

Otrobi. Cene naraščajo stalno, toda kupčija je omejena, ker primanjkuje blaga. „Economom“ izdelek prodajal se je iz druge roke po f. 4.40 do 4.50; izdelek mlina „Mühler & Bäcker“ po f. 5., „Stuki“ jev po f. 5.10 do 5.20; „Seaglia“ A T od f. 5.20 do 5.25 in podobne levantinske marke po f. 3.75 do 4.20, kakor je bila že vrst. „Economom“ zahteva za svoj izdelek for. 5 proti oddaji od maja meseca dalje. — Tržišče se je zaključilo jako stalno.

Drobni otrobi. Cene rastejo. Za levantinske zahtevajo f. 385 do 4; „Economom“ zahteva for. 4.25 za kvintal z vrečo vred.

Goved. Od 7. do 13 t. m. prodalo se je v Trstu 332 volov in 94 krav klavne živine in sicer 106 volov iz Kranjske, 118 iz Hrvat., 12 iz Istre, 53 iz Dalm., 14 iz Furlanske — iz Bosne in 29 domačih. Plačevali so se: voli iz Kranjske po f. 50.— do 51.—; voli iz Hrvat. po f. 45.— do 46.—; iz Istre po f. 48.— do 49.—; iz Dalm. po f. 45.—46.— iz Furlanske po f. 49.— do 50.—, in iz Bosne po f. — do — in domači po f. 50.— do 51.—; domače krave po f. 47.— do 48.— in krave iz okolice po f. 46.— do 46.50 in krave iz Hrvat. po f. 45.—46 kvintal mitve vage.

Seno in slama. Seno I. vrste prodajalo se je v tem tednu po f. 5.—, II vr. po f. 3.80 slama I. vr. po f. 3.90. in II. vr. po f. 3.— kvintal.

Surovo maslo, jajca in kokoši. Kranjsko surovo maslo prodajalo se je v tem tednu v partijah od 20 do 30 kg. po 86 do 88 nč., v part. od 30 do 50 kg. po 84 do 86 nč., furlansko surovo maslo v part. od 20 do 30 kg. po 98 nč. do f. 1.— in v part. od 30 do 50 kg. po 96 do 98 nč., kilogram. Tolmnsko surovo maslo I. vrsti po f. 1.06 do 1.10 kilogram.

Jajca na debelo po f. 3.— do 3.30 sto komadov. **Kokoši** po f. 1.20 do 1.50 komad, piščeta po f. 1.60 do f. 1.80 par. **Krompir** navadni, na debelo po 5.— do 5.20 kvintal. „R. M.“

Koncipijenta
zmožnega uradovatelja v slovenskem, nemškem in italijanskem jeziku
išče
odvetnik Dr. Gustav Gregorin
v Trstu
via del Molino piccolo šte. 3.
Plača po dogovoru. — Ponudbe na gornji naslov. — Vstopi se lahko takoj.
Prednost imajo oni, ki imajo doktorat.

Razpisan je
Natječaj
za službu podvornika u društvu „Citronica“ u Pali.
Glavni uvjeti jesu:
1. Narodnost hrvatska ili slovenska
2. Dobro čudoredno ponašanje.
3. Sposobnost za vođenje gostione.
Za ostale dužnosti i prava vidi posebnu viest u današnjem listu.
Molbe imaju se podnesti najkasnije do dne 25. marča 1895.
Pula 14. marča 1895. ODBOR.

Slovani!
Udano podpisani javljam, da sem odprl danes v soboto dne 16. t. m. svojo krčmo v ulici Sv. Ivan št. 10 (via S. Giovanni — za novim Sv. Antonom). Točil bodem črna istrska vina najbolje vrste po 36 nč. l. na dom od 2 l. naprej po 32 nč. l. belo vipavsko po 40 nč. l. Kočlerjevo pivo v steklenicah, po letu v sodčih po 26 nč. l. Pripravljena bodem imel različna izborna jedila.
Imam oddeljeno sobo, pripravno za več družbe, za seje i. t. d.
Narodnjakom znana moja preteklost jamči, da bode moja krčma prava naroda in krčma. Pričakujem da tržaški in zunanji Slovani podpirajo moje podjetje. Ob enem zahvaljujem iskreno obiskovalce dosedanje moje krčme „Alla Croce di Malta“, ter se vsem tem kakor sploh vsemu slavnemu občinstvu priporočam z nova za mnogobrojni obisk v novem prostoru.
Hvalno udani
FRAN KRAVOS, krčmar.

Točijo se domača in istrska izvrstna vina.
Josip Katalan v Rojani
Priporoča se si občinstvu za obilen obisk.
Dreherjevo pivo. Kuhinja je preskrbljena z mizelnimi in gorkimi jedili.

Krojačnica za moške, spojena z izdelovanjem perila za moške in ženske
A. ŠČUKA
Via Farneto TRST, št. 34. I nadst.
Priporoča se za vsakovrstna dela krojaške obrti za moške obleke, kakor tudi za izdelovanje perila za moške in ženske.
Delo izvrši natančno po meri in cenó.

Dobroznana gostilna
ANTONA VODOPIVCA
(po domače „pri Prvačkovcu“) v Trstu.
ulica Solitario št. 12
točilo kolikor v gostilni, tolikor pri veseljih v šolski telovadnici, vedno le pristna vipavska, Fračška in krasna bela in črna vina. — Sladki rišling v steklenicah, in modro frankinjo, vsaka steklenica drži 1 litr in velja 60 nč. — Postrežba je poštena, cena zmerna. Kuhinja je preskrbljena s točalnimi, toplimi in mizelnimi jedili.
Priporoča se rojakom v Trstu in z deželo. Toči čino tudi družinam 4 nč. ceneje, ako se odzame najmanj 5 litrov.

„Tržaška posojilnica in hranilnica“
(registrovana zadruga s omejenim poročtvom)
Via Molin Piccolo št. 1. I. nadstropje.
Daje posojila na menjice in intabulacije proti 6% obrestim, na zastavo srečk in vrednostnih papirjev pa proti 5 1/2% obrestim. Od hranilnih ulog plačuje po 4% obrestim.
Uradni dnevi so:
Vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 5. popoldne, srede izveniši nedelje in praznike. Izplačuje se vsaki ponedeljek od 11. do 12. ure dopoldne, in vsaki četrtek od 3. do 4. ure popoldne. Glavni delci veljajo po 200 kron. Zadrugi določili se lahko plačujejo v mesečnih obrokih po 1 gld. tor znaša vsaki delež 10 gld. 126—

Nič več kašlja!
Balzamski petoralski prah ozdravi vsak kašel, plućni in bronhijalni katar, dobi se v oblikovani lekarni PRAXMARER „Al due Mori“ Trst, veliki trg. Poštno pošiljavo izvršujejo se neotogoma.

Bratje Ribarić, izdelovatelji oglja v sv. Petra, pripravljajo svoje zaloge v Trstu: *Via Pondares št. 1, Piazza della Valle 2, via Madonna 2, Piazza Cordaiuoli 2,* z udomom tudi v ulici *Torvente* po **najnižjih cenah.** Ogje I. kakovosti karbonina, kok, drva na metre itd. Naročba se spremljejo tudi z dopisnico.
Podpisani je kupil „en block“ od steklene mase trgovino
M. MILIC
na voglu Piazza Gadola in Via Nuova 27.
tor naznanja p. n. občinstvu, da dočim je steril potrebno preskrbeti trgovino z novim blagom, prodaja dosedanje blago po **najnižji razprodajalni ceni.**
Priporočajoč se slav. slovenskemu občinstvu za mnogobrojno obiskovanje, beži
Josip Rebech.

Teodor Slabanja
srebar v GORICI (Görz) ulica Morelli 17 se priporoča preč. duhovščini za napravo cerkvenih posod in orodij iz čistega srebra, alpaka in medenine, kot: **monštrane, kelihov, itd. itd.** po najnižji ceni v najnovjših in lepih oblikah. Stare reči popravim ter jih v ognju posrebrim in pozlatim.
Da si zamorajo tudi menj premožne cerkve omisliti razno cerkvene stvari, se bodo po želji predstavitih p. n. gospodov naročnikov prav ugodni plačilni pogoji stavlili. **Iustrovani cenik franko.**
Pošilja vsako blago dobro spravljeno in poštine franko! 2-24

Vozni listi in tovorni listi v Ameriko.
Kraljevski belgijski poštni parobrod „RED STEARN LINIE“ iz Antverpens direktno v **New York & Philadelfijo**
konecijonovana črta, od c. kr. avstrijske vlade. Na vprašanja odgovarja točno: konecijonovani zastop 50—1
„Red Star Linie“
na Dunaju, IV Weyringergasse 17 ali pri **Josip-u Strasser-u**
Stadt-Bureau & commercialer Correspondent der k. k. Oesterr. Staatsbahnen in Innsbruck.

Palice z godbo za sprehod.
Elegantna palica z gumbom iz kovine, na katero lahko vsakdo takoj svira najlepše melodije. **NOVOST!**
Lepo za sviranje v sobi in pri izletih. Komad stane le 2 gld. po poštnem povzetju ali za gotov. naprej poslani denar. Vsprejmo se poštne marke za plačilo **Okirberg, Düsseldorf a Rein**

„Tržaška Hranilnica“
(Casa di Risparmio Trivestina)
Sprejemlje denarne uloge v bankovnih od 50 nč. do vsacega znoska vsak dan v tednu razun praznikov, in to od 9—12. ure opoldne. Ob nedeljah pa od 10—12. ure opoldne. Obrsti na knjižico 3%
Plačuje vsak dan od 9—12. ure opoldne. Znoske do 100 gld. precej, preko 100 do 1000 mora se odpevadati 3 dni in znoske preko 1000 gld. pa 5 dni. 3 1/2%
Ekomptuje menjice domicilirane na tržaškem trgu po 3 1/2%
Posuje na drž. papirje avstro-ogersko do 1000 gld. po 4%
Višje znoske od 1000 do 5000 gld. po 5 1/2%
Daje denar proti vključenju na posesti v Trstu. 2-24
Obresti po dogovoru
Trst, dne 5. maja 1894.

Aite & Zadnik - Trst
via Nuova, na voglu via S. Lazzaro,
javljata slavnemu občinstvu v Trstu, okolici in po deželi, da sta odprla **svojo prodajalnico z manufakturnim blagom.** V zalogi nahaja se povsem **najnovije blago,** toliko za ženske, kolikor za moške in deco. Veliki izbor platna, bombaževine, perila robecev, kolikor platnenih toliko tudi volnenih in svilnatih po najnovjši modi. Velika zaloga vseh potrebnih za šivilje in krojače. V zalogi nahajajo se vsakovrstni trakovi v raznih barvah in velikostih. Dobivajo se tudi **trakovi slovenskih barv** za slovenska društva v raznih merah in širokostih.
Posebno se priporočata č. gg. učiteljicam v mestu in na deželi za vse potrebščine šolskih ročnih del.
Uzorsti se pošiljajo na zahtevo franko.

„Kupuj pri kovaču in ne pri kovačetu!“
pri stari pregovor.
To velja po vsaj pravici za moj zavod, kajti lo tako velika kupčija, kakorina je moja, ima zбоk gotovega plačovanja velikanskih množin blaga, in drugih prodn. sti, cene stroške, kar mora biti slednjij v korist kupovalcu samemu.
Krasni uzorsti zasebnim odjemalcem gratis in franko. — Bogate zbirke uzorcev, kakor še nikoli, za krojače n-frankovane.
Snovij za obleke.
Peruvien in dosking za vlečastito duhovščino, predpisane snovij za uniforme c. k. uradnikov, tudi za veterane, gasilce, telovadce, livreje, sukno za biljard in igralne mize, preproge za vozove, ločen. Velika zaloga štajerskega, koroskega, tirolskega lodna za gopode in gospe po izvornih tovarniških cenah v tako veliki izbiri kakor takih ne more imeti niti dvajseta konkurenca. Največa izbor le finoja trajnega sukna v najmodernejših barvah za gospe. Sukna ki se dajo prati, potni ogrtači od gld. 4 do 14 itd., potem tudi potrebščine za krojače (kakor podstave za rokave, gumbi, šivanke, sukancee itd.)
Ceno, primerno, pošteno, trajno, čisto volneno sukno blago in na dober kup čunje, katere veljajo komaj odškodnino za krojača, priporočam
IV. Stikarofsky,
BRNO (avst. Manchester).
Največa zaloga tovarniškega sukna v vrednosti 1/2 milijona goldinarjev. — Pošilja se le po poštnem povzetju!
Svarilo! Agentje in krojnjarji ponujajo nedostavno svoje blago pod znakom „Stikarofskega blaga“. Da zabranim varanje p. n. odjemalcev, naznanjam, da takim ljudem se prodajam blaga pod nobenim pogojem. (24)

Riunione Adriatica di Sicurtà
24-2 v Trstu.
Zavaruje proti požarom, prevozu po suhem, rekah in na morju, proti toči, na življenje v vseh kombinacijah.
Glavnica in reserva društva dne 31. decembra 1892 (Glavnica društva gld. 4,000,000—)
Premijna reserva zavarovanja na življenje „ 13,328 346-98
Premijna reserva zavarovanja proti ognju „ 1,632,248 22
Premijna reserva zavarovanja blaga pri prevažanju „ 49,465.07
Reserva na razpolaganje „ 500,000.—
Reserva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (A) „ 333,822.42
Reserva zavarovanja proti preminjanju kurzov, bilanca (B) „ 243,331 83
Reserva specialnih dobičkov zavarovanja na življenje „ 503,000.—
Obšna reserva dobičkov „ 1,187,164 86
Urad ravnateljstva:
Via Valdirivo, br. 3 (v lastnej hiši).

FILIJALKA
C. kr. priv. avst. kreditnega zavoda za trgovino in obrt v Trstu.
Novci za vplačila.
V vredn. papirjih na 4-dnevni odkaz 2 1/2% | V napoleonih na 30-dnevni odkaz 2 1/2%
8— 3 1/4% | 3-mesečni „ 2 1/2%
10— 3% | 6— 2 1/2%
Za pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovnih av-tr. volji, stopijo novo obrestne takse v krepot z dnem 4. februarja, 8. februarja in odnoso 2. marca t. l. po dotičnih objavah.
Okrožni oddel.
V vredn. papirjih 2% na vsako svoto.
V napoleonih brez obresti
Nakaznice
za Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kakor za Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradec, Hermanstadt, Inomest, Celovec, Ljubljana, Lina, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, — brez troškov.
Kupuju in prodaja vrednostij, diviz, kakor tudi vrednostij kuponov 24—22 — pri odbitku 1% provizije.
Predumji.
Sprejemajo se vsakovrstna vplačila pod ugodnimi pogoji.
Na jamčavne listine pogoji po dogovoru z odprtjem kredita v Londonu ali Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po pogodbi.
Na vrednostij obresti po pogodbi.
Vložki v pohrano.
prejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zla ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.
Naša blagajna izplačuje nakaznice narodne bank italijanske v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.
Trst, 31. januarja 1894. 2-24